

овчегъ отъ кристалъ, и да мѸ го донесе. Отишала Антіохъ, направила ковчегѸтъ и мѸ го занела. А Александръ вѸзнула въ единъ корабль заедно съ нѣкой си велможы, и отишли на средѸ морето. Александръ тамо вѸзнула въ кристалныѸтъ ковчегъ, и повелиа да го спснатъ вътре въ морето съ вѸжа, и рекъа: когато поклатимъ вѸжата, да ме истеглите вѸнъ. И така го спснали вътре въ морето, и отишала на дѸното. Тамо Александръ видѣла една рыба голѣма чи преминѸвала, и запрѣсе да ѿ люкоиспыта, защото се заминали 24: часове, и още опашката ѿ ни се была видѣла, и се чѸдила на това. Видѣла чи правили рыбите коюве, помеждѸ си, и се үдрѣли сичките съ опашките си, и рекъа: ето, чи и рыбите се вѸтъ помеждѸ си като челоуѣцыте. ОнѸй часъ дошла една рыба като быкъ голѣма, която үдарила ковчегѸтъ, и заклатила вѸжата.

АЛЕКСАНДРЪ ИЗЛАЗА ИЗЪ МОРЕТО.

ОнѸа които были въ корабляѸтъ като видѣли вѸжата чи се заклатели, тѸтакси го дрѸпали и извадели вѸнъ. Това докривало много на-Александра, защото го неоставели да види на рыбите войѸтъ, и үкорасовала ги, и повелиа да отворатъ платната за да отидатъ при войската. Като излѸзнала вѸнъ, приказала на сичките колкото нѣща видѣла вътре въ морето.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ ВРѸЩА ВЪ ПЕРСІЯ.

Отъ тамо станала съсъ сичката си войска, и